

[Aksel Larsen.]

bevis for, at den er skadelig. Hvis ministeren vil gøre sig den ulejlighed at gennemgå de taler, jeg har holdt derom, vil ministeren finde et righoldigt materiale, støttende sig på officielle, statistiske oversigter og opgørelser over udenrigshandel, valutaforhold o. s. v. o. s. v., og jeg må tillade mig at gøre opmærksom på, at ingen af de gange, hvor vi har drøftet det spørgsmål her i tinget, og hvor jeg er fremkommet med mit materiale, der har bevist, at Danmark har sat penge til ved at skære kronen ned, har man vovet, hverken fra den højtærede finansministers eller anden side, at gå ind på mine argumenter. Det er letkøbt at komme og sige, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen heller ikke i dag er kommet med nogen dokumentation, når ministeren godt ved, at jeg på grund af forholdene kun har et kvarter til rådighed og altså absolut ikke er i stand til at komme med alle de tal, som jeg er kommet med ved tidligere lejligheder, men derved har ministeren ikke bevist, at jeg ikke ved tidligere lejligheder er kommet med tallene.

Så siger ministeren om Englandspriserne, at der er forskel på ønske og magt. Ja, naturligvis er der det, men magten har man, fordi vi har de produkter, England ikke kan undvære. Hvis vi erklærer, at vi simpelthen ikke sender dem afsted, før vi får en anstændig pris eller en ordentlig gensidig handelsaftale, kan det være, der kommer resultater. Naturligvis ville magten blive større, hvis man virkelig anstregte sig for at sælge disse landbrugsprodukter til andre lande. Det er netop det, man hidtil absolut ikke har været særlig interesseret i.

Det er meget muligt, at der nu er forhandlinger i gang med Sovjetunionen, men på hvis initiativ er de kommet i gang? Er det på dansk initiativ? Hvis det ikke er på dansk initiativ, ved jeg ærlig talt ikke, om der er grund til at rose regeringen for det.

Jeg erindrer et tilfælde, hvor man forhandlede om kul med Polen, og hvor Polen som betaling for en del af kullene ønskede dansk smør og ville give en pris, der var adskilligt højere end den, England giver. Så sagde den daværende regering: nej, det vil vi under ingen omstændigheder, for vi har bundet os til at sælge smør til England. Derfor kan Polen ikke få smørret, selvom det vil betale mere. Men så er det også Danmark selv, der er skyld i, at det ikke har fundet andre aftagerlande, og så kan det ikke nytte, at man spørger, hvad vi så

skal gøre; så er vi nødt til at sælge det til England.

Lige til det ærede medlem hr. Gregersen. Jeg kan ikke gøre det ærede medlem den tjeneste at tage den foreslåede dagsorden tilbage af hensyn til det ærede medlems partis lovforslag. Jeg ved ikke, hvornår det lovforslag kommer til behandling, måske før jul, måske engang i januar. Men det er nu, den bundne opsparing bliver opkrævet, det er nu, der skal tages stilling til, om loven bør ophæves eller ikke.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg skal ikke indlade mig i en debat med det ærede medlem. Jeg vil blot sige, at såvidt jeg er underrettet, er det på dansk initiativ, at spørgsmålet om smørsalg til Sovjetunionen er kommet op.

Det ærede medlem stillede mig det direkte spørgsmål, om rigsdagen ville få en beretning, når Pariserkomiteen er færdig med sit arbejde. Det vil rigsdagen få besked om i det omfang, hvori det egner sig til offentlig behandling. Da Atlantpagten som bekendt bl. a. er en militær alliance, er det naturligvis ikke alt, hvad der forhandles indenfor en sådan, der kan drøftes offentligt. Derfor har man et udenrigspolitisk nævn her i landet, og dette nævn har fået underretning.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Når det forholder sig sådan, at ministeren ikke vil aflægge beretning i rigsdagen, begriber jeg ikke, hvad den bemærkning skulle til før, at eftersom forhandlingerne i Paris ikke var færdige, kunne man endnu ikke aflægge beretning for rigsdagen.

Må jeg så iøvrigt tillade mig at komme med en økonomisk kendsgerning til underretning for den højtærede minister, som siger, at jeg ikke har bevist noget her. Overborgmesteren i København har fornylig grædt over, at et beløb på 56 mill. kr., man har lånt i Amerika, nu på grund af kronesænkningen skal tilbagebetales med 108 mill. kr. Det er et af de mange beviser på, at kronesænkningen har været skadelig for Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Alfred Jensen (se sp. 783)

forfæstede med 85 stemmer mod 6; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.